

Šestý nesmysl na TMOU 19

zapsal Matěj, doplnil Matej

tl;dr

Nepoužili jsme deadku a tu osmičku jsme vyluštili, abyste věděli.

Cesta

Na TMOU jezdíme od té doby, co ji vyhrává Ůbertým; v sestavě Honza, Matej, Matěj, Vojta a Woitee se účastníme podruhé. Kvalifikace nám jde tradičně dobře, i přes to, že zaspím, se umístíme stylově a kdosi sebevědomě navrhuje, že bychom se mohli přejmenovat na Nesmysl. Ale v Brně je tma a zima, jak se nám povede tam?

Loni si Woitee šáhl na s námi odjíždějící vlak. Přiliš to ale nevadilo, protože TMOU netradičně začínala o hodinu později a start stihl i pozdějším vlakem než tím, ve kterém jsme měli velmi časně rezervované místenky.

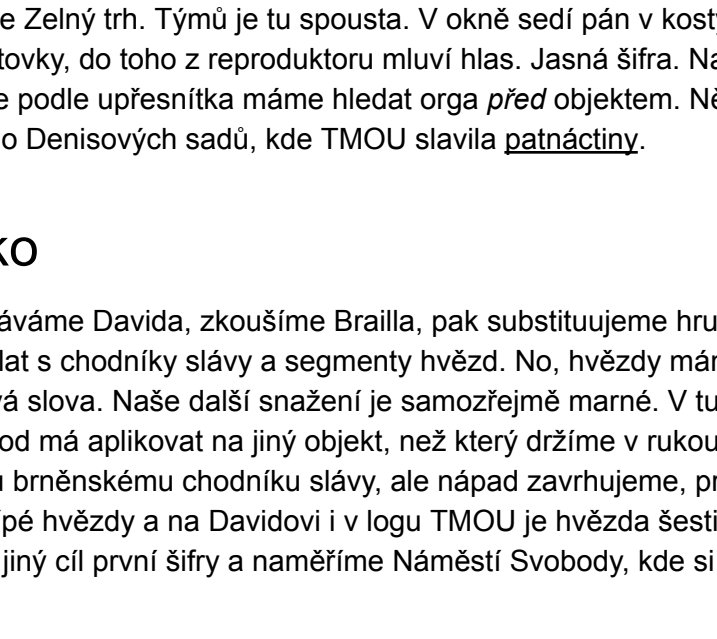
Tentokrát dáváme sraz raději už na nádraží. Poklábosivše o definici placek s Přechodníky, přesouváme se na určené místo k tabulím. Vojta nikde. Není čas na hrdinství, TMOU začíná v 17:00, jdeme do vlaku. Vojta prý běží. Snažím se otálet s nastupováním, ale nemám v tom praxi a brzy vyměknu. Vlak se rozjíždí, snad je uvnitř celý tým. Ano, šťastně se sledáváme s bezdechým Vojtou, který s bolavým kolenem běžel na vlak z práce v Panské. Po pěti minutách už nás zvládne i pozdravit.

Cestou se bavíme poslechem fanoušků Sparty a luštěním šifer z iNuly na rozeřhání. Zpětně viděno byla šifra č. 1 pro start docela dobrou přípravou. A taky spravujeme koš izolepou.

Vlak, který natyžáci využívají ke své každoroční migraci do Brna

V Brně pořizujeme 24hodinovou jízdenku, když je orgové doporučují (dobře děláme), Vojtově si kupují své oblíbené obscénní špičky a hurá na start do Biskupského dvora.

Naše cesta nebude přímá!

1 – Start

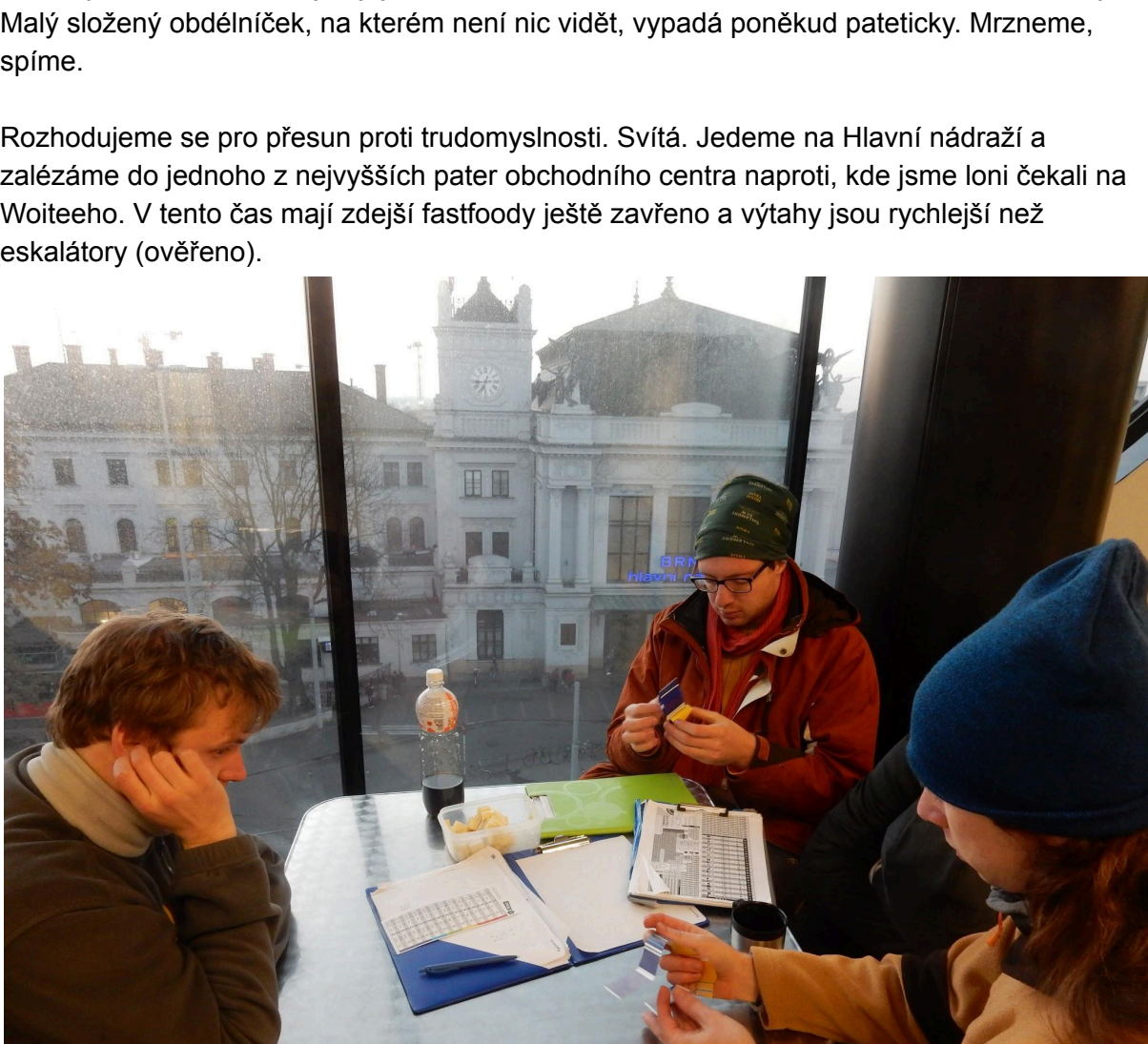
Trháme obálku a v ní je Twitter. Je to vtipné, protože je to šifra. Hledáme ve změní příspěvků naši substituční šifru. Nacházíme spoustu jiných. Už to není vtipné. Smí tým použít i jinou trojici šifer než zvolenou? Org nic nefekne. Týmy se pomalu trousí ven. Zkoušíme, jestli třeba všechny trojice nevedou na stejné místo. Nevedou.

Nakonec naměříme Zelný trh. Týmů je tu spousta. V okně sedí pán v kostýmu, klátí nohama a hází po nás vláštovky, do toho z reproduktoru mluví hlas. Jasná šifra. Naštěstí nezapomínáme, že podle upřesníka máme hledat orga *před* objektem. Nějak to přeměříme a jdeme správně do Denisových sadů, kde TMOU slavila patnáctiny.

2 – Kolečko

U obelisku vyzvedáváme Davida, zkusíme Brailla, pak substituujeme hrubou silou a čteme tajný návod, co dělat s chodníky slávy a segmenty hvězd. No, hvězdy máme, chodníky by mohla být jednodušší slova. Naše další snažení je samozřejmě marné. V tu chvíli totiž ještě nevíme, že se návod má aplikovat na jiný objekt, než který držíme v rukou. Zvažujeme, jestli jít k vygooglenému brněnskému chodníku slávy, ale nápad zavrhujeme, protože na něm přece budou pětipéř hvězdy a na Davidovi i v logu TMOU je hvězda šestipéřá. Nakonec se rozhodneme jít na jiný cíl první šifry a naměříme Náměstí Svobody, kde si kdo chce myslí co chce.

Na Náměstí Svobody šifra není, zato je tu Mekáč. Můj vztah k Mekáčům se díky šifrovačkám podstatně zlepšil. Jen houšť a dešť otevírací dobu! Louskáme skoro všechny zbyvajcí části jedničky, neboť jsme přesvědčeni, že potřebujeme získat všechny části kolečka. To by totiž bylo mnohem hezčí, víme? Nejprve vyrazíme na Petrov, kterým si ovšem nejsme moc jistí (neautorsky „sbal si PET SvESTek na dobrou PIET, nasedni na koste a let“ → 565 m, potvrzení Petrova jako prý tradičního místa sleutí čarodějnic). Šifra tu taky není, už jsme si zvykli. Jdeme obejít další náměstí, která nám vyšla, objevujeme systém mezitajenek prozrazující lokaci nám chybějících stanovišť, a postupně shromáždíme celou sadu. Na Obilním trhu pak dáváme všechno dohromady, vylustíme čtyři konečné tajenky a chystáme se na poslední pátku, když nám dojde, že to nejsou části jedné tajenky, nýbrž indicie ke slovu republika. Dostavuje se pocit marnosti. Luštěli jsme totiž mnohem více, než bylo potřeba, ale 1) jak jsme to měli vědět? 2) není to škoda přeskočit tolik šifer, z nichž mnohé byly velmi pěkné?

Také objevujeme SMSku zvěstující, že se stal zázrak: můžeme si jedenkrát požádat o řešení šifry. Raději bychom měli dešití hru, ale nemůžeme si stěžovat – nevolli jsme :-)) (na obálku jsme samozřejmě zapomněli).

Jedeme na Hlavní nádraží a využíváme Rozjezd, o kterém jsem toho tolik slyšel. Mnoho jiných týmů mělo stejný nápad, a tak je nám cestou na Náměstí Republiky teplo a hustě.

3 – Přání

Pohrádme špinavým výlenkem a stoupáme si přímo doprostřed. Překvapivě tady táhne. Šifra je pěkná, silně genderově nevyvážená, ale přestože to na sama naráží, není to vůbec důležité (to není pěkné). Trochu jsme si spravili chuť a vyrazíme na pojmenovaný nepojmenovaný ostrov, kde jsme měli před pár lety docela štěstí na šiffe s budíkem.

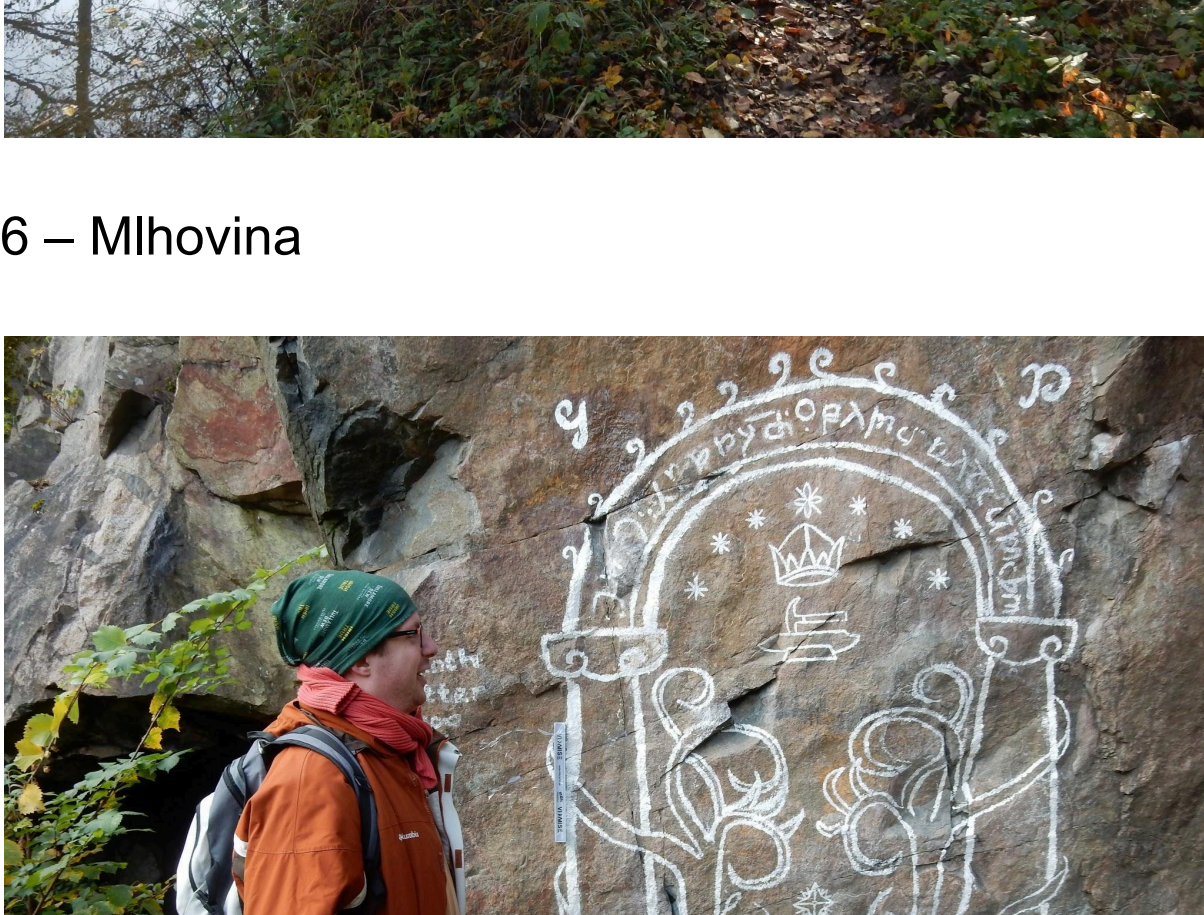
4 – Barvy

Sedí tu fakt hodně týmů. Milí přátelé vypadají nějak sklesle, taky jsou tu už tři hodiny. Bereme to pozitivně – jako příležitost všechno dohnat.

Vyzvedáváme šifru, tešíme se, že to bude Möbiova páska. Nebyla. Příště prosíme šifru s Möbiovou páskou. S oranžovou nemáme problém, na našem výstisku je sice červené hodně podobná, ale stejné rozhodně nejsou (aspoň nejsou stejně mnohem víc, než červené proužky). Zato se pásky snažíme všelijak napasovat na TMOUbulky, protože délky některých barevných úseků šifry přesně odpovídají délkám barevných úseků v tabulkách. Náhoda?

Mrzneme, spíme. Docházíme k tomu, že symetrie v šiffe navádějí na přehybání podle barevných čar (vadí nám jen jejich tloušťka). Překládáme šifru podle čar v pořadí dle duhy. Malý složený obdélníček, na kterém není nic vidět, vypadá poněkud pateticky. Mrzneme, spíme.

Rozhodujeme se pro přesun proti trudomyslnosti. Svítá. Jedeme na Hlavní nádraží a zalézáme do jednoho z nejvyšších pater obchodního centra naproti, kde jsme loni čekali na Woiteeho. V tento čas mají zdejší fastfoody ještě zavřeno a výťahy jsou rychlejší než eskalátory (ověřeno).

Netrudomyslní

A za chvíli to šifra! Děkujeme, přijdeme zase. Oproti (un)deadce jsme ovšem ušetřili jen asi půl hodiny. Šifra se mi nijak zvlášť nelíbila a požadavek na TMOUbulkami byl fail, ale myslím, že tady na nás zapracovala hlavně ranní krize.

5 – Mlýn

Cestou se odhodlám zeptat Mikuláše, který jde s Tapúry, kde jsou. Píše, že jdou na šestku. Sestry z Milých přátel se raději ani neptám. Stále máme co dohánět.

Šifra je moc pěkná, přestože vypadá jako osmisměrka. Docela dlouho nám trvá interpretovat mezitajenku („hraj partii na obvodu...“) a zkusíme hrout nejlepším možným způsobem, což samozřejmě není vůbec jednoznačné. Pak si na dohrání raději vyrobíme kameny z toho, co je právě po ruce. Nemilosrdně stíháme zadání předchozí šifry.

Nevyhazuj vylustěnou šifru, nevíš, na co se ti ještě může hodit!

Vyrazíme do lomu a výjimečně jednou předbíháme Točenou zmrzlinu. Svítí sluníčko a na světě je krásně.

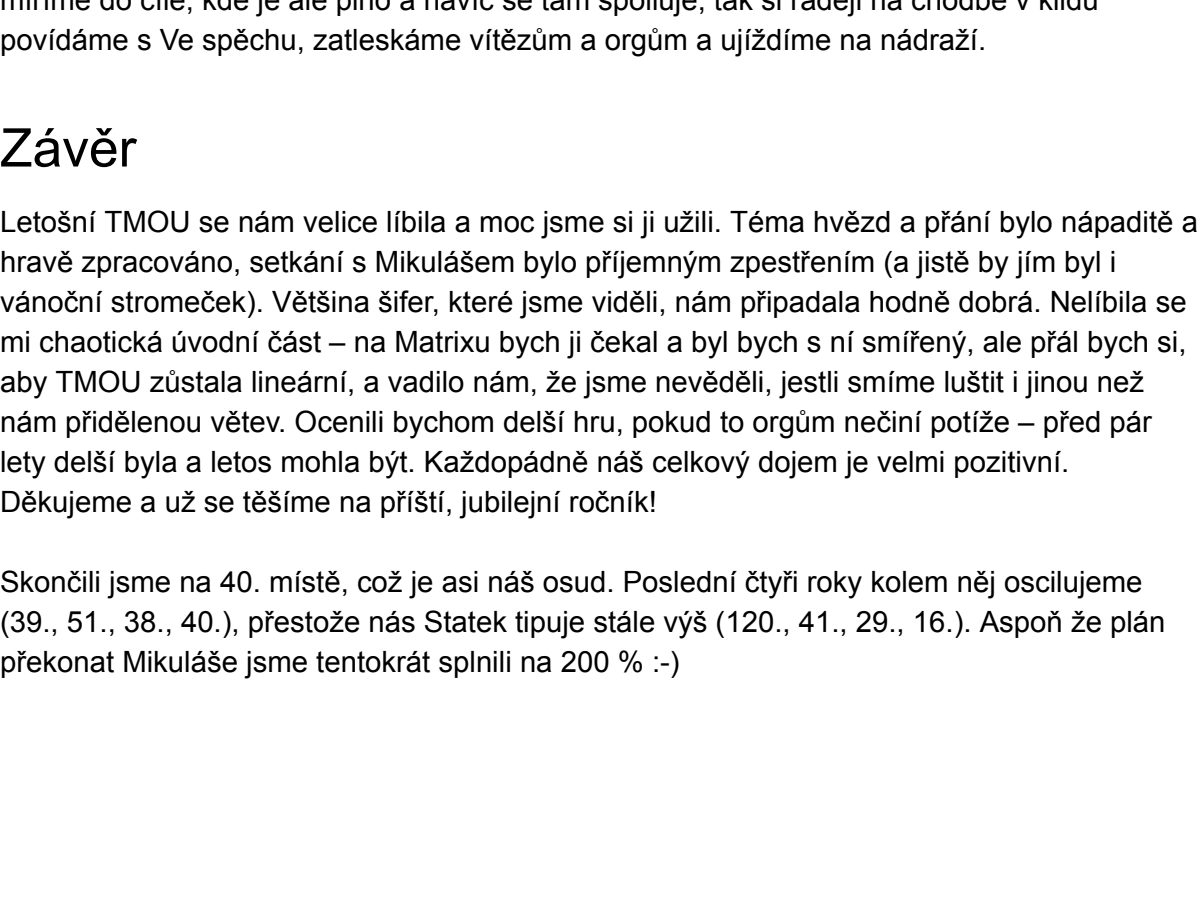
6 – Milhovina

Takový chytrý člověk...

U brány do Morie vyzvedáváme šifru, která rozptýlí naše pochybnosti o existenci trojicpých hvězd. Kozi rohy nepatří kozorohovi ani koze, nýbrž tygroví a nejsou to rohy, nýbrž ocas. Ryba není rak, respektive naopak. Pěkná lehká šifra. Šťastně zaměříme další stanoviště a vyrazíme přímo do největšího krpálu, tak jak nám to naplánoval náš navigátor s nemocnou nohou.

7 – Skládačka

Příchod na Václavské

Příjemně zahřátí výstupem a pokochání výhledy přicházíme na sedmičku. Jó, je to od těch týmů hezké, že tu na nás počkaly. Dokonce i Mikuláš, který měl čekat až na třináctce. A šifra vypadá náramně. Vytvářale s ní procházíme kolem luštěcích týmů až na úplný konec, na vršek, kde svítí sluníčko a čeká stůl a lavičky.

„Lehká průchodovka“ (Honza)

Paralelizujeme, co se dá, ale největší díl práce leží na Honzovi s Woiteem. Za necelou hodinu vyrazíme na zříceninu na modré. Cestou si máme podle upřesníka připravit básničku.

8 – Nadílka

A hele! Mikuláš! Jen o málo později než v obchodech. „A byli jste hodní?“ano, pouštěli jsme týmy před sebe.“

Vojta udivuje Mikuláše a jeho pomocníky pročitnou recitací básně Když byl Pepa ještě mladý

Vrháme se na šifru, kterou nám anděl nandělil – do konce hry zbývá 40 minut. Luštíme na stojáka, pojmenováváme obrázky, přiřazujeme přívlastky, haluzíme z analýzy získáváme římská čísla, čteme tajenku, do konce hry zbývá asi 10 minut, Woitee běží za andělem pro kalendář, hledáme v mapě další stanoviště, je to jistě Památník prvního vánočního stromu, ale je to příliš daleko, doběhnout nám nestihneme. Tady by nám pomohl jedině Zázrak.

Scházíme z kopce dolů, hodujeme na lavičce a čekáme na Tapúry. Pak společně s nimi míříme do cíle, kde je ale plno a navíc se tam spojuje, tak si raději na chodbě v klidu povídáme s Ve spěchu, zatleskáme vítězům a orgům a uijždíme na nádraží.

Závěr

Letošní TMOU se nám velice líbila a moc jsme si ji užili. Téma hvězd a přání bylo nápadité a hravě zpracováno, setkání s Mikulášem bylo příjemným zpestřením (a jistě by jím byl i vánoční stromeček). Většina šifer, které jsme viděli, nám připadala hodně dobrá. Nelíbila se mi chaotická úvodní část – na Matřiku bych ji čekal a byl bych s ní smířený, ale přál bych si, aby TMOU zůstala lineární, a vadilo nám, že jsme nevěděli, jestli smíme luštit i jinou než nám přidělenou větev. Ocenili bychom delší hru, pokud to orgům netíhají potíže – před pár lety delší byla a letos mohla být. Každopádně náš celkový dojem je velmi pozitivní. Děkujeme a už se těšíme na příští, jubilejní ročník!

Skončili jsme na 40. místě, což je asi náš osud. Poslední čtyři roky kolem něj oscilujeme (39., 51., 38., 40.), přestože nás Statek tipuje stále výš (120., 41., 29., 16.). Aspoň že plán překonat Mikuláše jsme tentokrát splnili na 200 % :-))